

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — संख्या चौध】

सातौँ मोहर

Jeff Pippenger

2023-11-11

प्रकाशको पुस्तक अध्याय बाह्रमा चित्रित तेस्रो स्वर्गमा लुसिफरसँग आरम्भ भएको स्वर्गदूतहरूको परीक्षात्मक युद्धले प्रथम स्वर्गमा समाप्त हुने मानिसहरू र स्वर्गदूतहरूको परीक्षात्मक युद्धको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। जब शैतान र उसका स्वर्गदूतहरू तेस्रो स्वर्गबाट निकालिए, तब शैतानले अदनको बगैँचामा युद्धको नयाँ मोर्चा खोल्थ्यो। तेस्रो स्वर्गको युद्धमा लुसिफरसँग भएको जस्तै, परमेश्वरले मानवजातिका लागि पनि परीक्षाको एक अवधि स्थापना गर्नुभयो। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाबाट गम्भीर रूपमा आरम्भ हुने प्रथम स्वर्गको युद्धले मानवजातिका लागि परीक्षाको समयको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

प्रकाशको पुस्तकका बाह्रौँ र तेह्रौँ अध्यायहरूमा अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ता चित्रित गरिएका छन्। परम्परानुसार, ती तीन शक्तिहरूलाई मुख्यतः तिनीहरूको विगतको इतिहासलाई जनाउने रूपमा बुझिन्छ; तर यूहन्नालाई “हुन आउने कुराहरू” लेख्न भनिएको थियो, र प्रकाशको सम्पूर्ण पुस्तकले “अन्तिम दिनहरू” को विषयमा बोल्दछ। त्यसैले हामी यस बाइबलीय सिद्धान्तलाई अपनाइरहेका छौँ कि अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्ति गरिन्छ, र प्रकाशका प्रतीकहरूलाई विगतको होइन, वर्तमान सत्यको रूपमा लागू गरिरहेका छौँ।

शैतानलाई उसले तेस्रो स्वर्गमा आरम्भ गरेको युद्धमा, र अदनको बगैँचामा मानिसहरूका लागि ल्याएको पहिलो युद्धमा, आफ्नो युद्धसञ्चालन पूरा गर्नका लागि आफ्नो भ्रष्ट सञ्चार प्रवाह गराउन “सम्मोहन” को प्रयोग गर्ने व्यक्तिको रूपमा चिनिएको छ।

“शैतानले एदेनमा पहिलो आदमलाई परीक्षा गर्‍यो, र आदमले शत्रुसँग तर्क-वितर्क गरे, यसरी उसलाई लाभको स्थितिमा पुऱ्याए। शैतानले आदम र हव्वामाथि आफ्नो सम्मोहन-शक्ति प्रयोग गर्‍यो, र यही शक्ति उसले ख्रीष्टमाथि पनि प्रयोग गर्न प्रयत्न गर्‍यो। तर जब पवित्रशास्त्रका वचन उद्धृत गरिए, तब शैतानले आफूलाई विजय प्राप्त गर्ने कुनै अवसर नभएको थाहा पायो।”

“पुरुष र स्त्रीहरूले आफ्ना संगतमा रहनेहरूको मनलाई कसरी वशमा पार्ने भन्ने विज्ञान अध्ययन गर्नु हुँदैन। यही त्यो विज्ञान हो जुन शैतानले सिकाउँछ। यस प्रकारका हरेक कुराको हामीले प्रतिरोध गर्नुपर्छ। हामीले मेस्मेरिज्म र हिप्नोटिज्मसँग कुनै छेडछाड गर्नु हुँदैन—त्यसको, अर्थात् आफ्नो प्रारम्भिक पद गुमाएर स्वर्गीय दरबारहरूबाट फालिएको व्यक्तिको, विज्ञान।” *Mind, Character and Personality*, 713.

शैतानले सिकाउने “विज्ञान” विश्वव्यापी व्यापारीहरूले सिद्ध बनाएका छन्, र “अन्तिम दिनहरू”मा “सूचना महा-राजमार्ग” मार्फत कार्यान्वयन गरिन्छ। शैतान झूटको पिता हो, र सञ्चार-जगतका महाकाय संस्थाहरूले केवल असत्यको प्रवर्द्धन मात्र गर्दैनन्, तर तिनीहरूले सत्यलाई पनि छानेर हटाउँछन्, आफूहरूले विधर्मी ठहर्याएकाहरूको अनुगमन गर्छन्, र तिनीहरूले पृथ्वी ग्रहको इतिहासमा कहिल्यै अभ्यास गरिएकोमध्ये सबैभन्दा परिष्कृत सम्मोहनको रूप प्रयोग गर्छन्। तेस्रो स्वर्गमा आरम्भ भएको युद्धले शैतानको युद्धकौशलको यस विशेषतालाई जोड दिन्छ, ताकि पहिलो स्वर्गको युद्ध आरम्भ हुँदा जीवित रहने विश्वासीहरू पूर्वज्ञानद्वारा पूर्वसूचित हुन सकून्। जब हामी बुझ्छौँ कि विश्वव्यापी जाल र “सूचना महा-राजमार्ग”को नियन्त्रण-केन्द्र संयुक्त राज्य अमेरिकामा व्यवस्थापित र नियन्त्रित छ, तब हामीले संयुक्त राज्य अमेरिकाले स्वर्गबाट आगो तल झार्छ र सारा संसारलाई बहकाउँछ भन्ने कुराको अर्थ के हो भन्ने दृष्टि प्राप्त गर्छौँ। प्रकाशको पुस्तकमा “आगो”ले एउटा सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र र पद तेह्रको प्रतीकात्मकता कर्मे ल पर्वतको त्यस युद्धबाट लिइएको हो, जहाँ बालका अगमवक्ताहरू र वनदेवीहरूका अगमवक्ताहरूले बाल र अश्वारोथ साँचो देवताहरू हुन् भनी पुष्टि गर्न स्वर्गबाट

आगो झार्न सकेनन्। बाल पुरुष देवता भएकोले र अश्वारोथ स्त्री देवता भएकोले, यसले पशुको प्रतिमा, अर्थात् कलीसिया र राज्यको अपवित्र संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तिनीहरू यिजेबेलका अगमवक्ताहरू थिए, जो आहाबसँग अपवित्र सम्बन्धमा थिए। कर्मेल पर्वतको कथामा पशुको प्रतिमाका ती दुई भविष्यसूचक साक्षीहरूले, संयुक्त राज्य अमेरिकाले पहिले संयुक्त राज्य अमेरिकाभित्र र त्यसपछि संसारमा पोप-प्रणालीको एउटा प्रतिमा निर्माण गर्ने भूमिकालाई पहिचान गराउँछन्। कर्मेलको “आगो” वास्तवमा साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने कुराको प्रमाण हुनु पर्ने थियो। यसले स्वर्गबाट आएको यस्तो प्रकाशलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो जसले साँचो परमेश्वरलाई चिनाउँथ्यो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाले स्वर्गबाट आगो झार्दा पनि यही प्रश्न विद्यमान रहन्छ।

यशैयाको पुस्तकमा, आरम्भदेखि अन्त्यसम्म परिचय दिनुहुने परमेश्वरले प्राचीन कर्मेल पर्वतको त्यही परिवेशलाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ, र साथै त्यो भविष्यसूचक परिवेशलाई पनि, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाले स्वर्गबाट आगो झार्दा प्रतिनिधित्व गरिन्छ।

आफ्नो मुद्दा प्रस्तुत गर, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; आफ्ना बलिया तर्कहरू अघि ल्याओ, याकूबका राजाले भन्नुहुन्छ। तिनीहरूले तिनीहरूलाई अघि ल्याऊन्, र हामीलाई के हुन लागिरहेको छ सो देखाऊन्; पहिलेका कुराहरू के-के हुन्, तिनीहरूले देखाऊन्, ताकि हामी तिनलाई विचार गर्न सकौं, र तिनको अन्तिम परिणाम जान्न सकौं; अथवा आउने कुराहरू हामीलाई घोषित गरून्। यसपछि हुन लागेका कुराहरू देखाओ, ताकि हामी जान्न सकौं कि तिमीहरू देवताहरू हो; हो, असल गर वा खराब गर, ताकि हामी विस्मित होऔं, र त्यसलाई एकसाथ हेरौं। हेर, तिमीहरू शून्यका हो, र तिमीहरूको काम व्यर्थको हो; तिमीहरूलाई रोज्ने मानिस घृणित छ। मैले उत्तरतिरबाट एकजनालाई उठाएको छु, र ऊ आउनेछ; सूर्य उदाउने दिशाबाट उसले मेरो नाउँ पुकार्नेछ; र ऊ शासकहरूमाथि त्यस्तै आउनेछ जसरी गारामाथि आउँछ, र जसरी कुम्लाले माटो कुल्चन्छ। आदि कालदेखि कसले यो घोषित गरेको छ, ताकि हामी जान्न सकौं? र अघिबाटै, ताकि हामी भन्न सकौं, ऊ धर्मी छ? हो, देखाउने कोही छैन; हो, घोषित गर्ने कोही छैन; हो, तिमीहरूका वचन सुन्ने कोही छैन। पहिलोले सियोनलाई भन्नेछ, हेर, हेर, तिनीहरू यहाँ छन्; र म यरूशलेमलाई शुभ समाचार ल्याउने एकजनालाई दिनेछु। यशैया 41:21-27.

चाँडै आउन लागेको आइतवारसम्बन्धी व्यवस्थासँगै आरम्भ हुने पहिलो आकाशको युद्धमा, संयुक्त राज्य अमेरिका, र साथै शैतान स्वयंलाई पनि, आफ्नो “मुद्दा” “प्रस्तुत” गर्न अनुमति दिइनेछ, र तिनीहरूले येजेबेलका देवता नै साँचो परमेश्वर हुन् भनी प्रमाणित गर्ने प्रयासमा आकाशबाट आगो झार्नेछन्। संसारलाई त्यस देवताका आराधनाको दिनको छाप ग्रहण गर्न बाध्य पारिनेछ। “सूचना महा-राजमार्ग” मार्फत सबै मानवजातिसामु आकाशबाट झारिने त्यो आगो “शून्यता” को काम हो, र त्यस माध्यमद्वारा सञ्चारित सन्देश छान्ने व्यक्ति “घृणित” हो।

त्यस युद्धमा एक लाख चवालीस हजार, र त्यसपछि महान् भीड, साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने विवादमा परमेश्वरका साक्षीहरू हुनेछन्। युद्धका दुवै पक्षबाट प्रेषित सन्देशहरूलाई “आगो” को रूपमा चित्रित गरिएको छ। साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ भनी निर्धारण गर्न सबै जातिहरूलाई एकत्र गरिनेछ, र “सत्य” स्थापित गर्न साक्षीहरूको दुई वर्ग हुनेछन्।

सबै जातिहरू एकसाथ भेला होऊन्, र सबै मानिसहरू जम्मा गरिऊन्; तिनीहरूमध्ये कसले यो घोषणा गर्न सक्छ, र अधिका कुराहरू हामीलाई देखाउन सक्छ? तिनीहरूले आफ्ना साक्षीहरू उपस्थित गरून्, ताकि तिनीहरू धर्मी ठहरिऊन्; अथवा तिनीहरूले सुनून्, र भनून्, “यो सत्य हो।” “तिमीहरू नै मेरा साक्षीहरू हो,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “र मेरा त्यो सेवक, जसलाई मैले चुनेको छु; ताकि तिमीहरूले मलाई जान, ममाथि विश्वास गर, र म नै हुँ भन्ने बुझ; मभन्दा अघि कुनै ईश्वर रचिएको थिएन, न त मपछि कुनै हुनेछ। म, अर्थात् म नै, परमप्रभु हुँ; र मबाहेक कुनै मुक्तिदाता छैन। मैले घोषणा गरेको छु, र उद्धार गरेको छु, र प्रकट गरेको छु, जब तिमीहरूका बीचमा कुनै पराई देवता थिएन; यसकारण तिमीहरू नै मेरा साक्षीहरू हो,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “कि म नै परमेश्वर हुँ।” यशैया 43:9-12।

कर्मेल पर्वतको अन्तिम प्रकटतामा शैतानका साक्षीहरू र परमेश्वरका साक्षीहरू हुन्छन्। यो प्रदर्शन साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्नका लागि हो, तर परमेश्वरका विश्वासयोग्य साक्षीहरूले कुन कुराको साक्षी दिनुपर्ने हो?

इसाएलका राजा, अर्थात् सेनाहरूका परमप्रभु, अनि उसका उद्धारकर्ता यसो भन्नुहुन्छ: म पहिलो हुँ, र म नै अन्तिम हुँ; र मबाहेक कुनै परमेश्वर छैन। अनि मझिँ कसले पुकार गर्न सक्छ, र त्यसलाई घोषणा गर्न सक्छ, र मेरो सामु त्यसलाई क्रमबद्ध रूपमा स्थापित गर्न सक्छ, जबदेखि मैले प्राचीन जातिलाई नियुक्त गरें? अनि जो-जो कुराहरू आउँदैछन्, र जो आउनेछन्, तिनीहरूले तिनलाई देखाऊन्। नडराओ, न त भयभीत होओ; के मैले त्यस समयदेखि तिमीलाई भनेको र घोषणा गरेको छैन र? तिमीहरू नै मेरा साक्षीहरू हो। के मबाहेक कुनै परमेश्वर छ? निश्चय नै, कुनै परमेश्वर छैन; म अरू कसैलाई चिन्दैनँ। कुँदिएको मूर्ति बनाउनेहरू सबै व्यर्थ छन्; र तिनीहरूका मनपर्ने वस्तुहरूले कुनै लाभ पुऱ्याउनेछैनन्; अनि तिनीहरू आफैँ तिनका साक्षीहरू हुन्; तिनीहरूले न देख्छन्, न जान्दछन्; ताकि तिनीहरू लज्जित होऊन्। यशैया 44:6-9।

कार्मेल पर्वतको अन्तिम संघर्षमा विश्वासयोग्यहरू सत्यको साक्षी दिनुपर्नेछन् कि परमेश्वर पहिलो र अन्तिम हुनुहुन्छ। उहाँ ती परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले “प्राचीन मानिसहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो,” ताकि “आउँदै गरेका कुराहरू” प्रकट गर्न सकियोस्। परमेश्वरका साक्षीहरूले कार्मेल पर्वतको अन्तिम युद्धभन्दा ठीक अघि खोलिएको येशू ख्रीष्टको प्रकाश प्रस्तुत गर्नुपर्नेछ।

शैतानको कर्मेल पर्वतसम्बन्धी सन्देशलाई स्वर्गबाट तल झर्ने आगोको रूपमा चित्रित गरिएको छ।

अनि उसले ठूला अचम्मका कामहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका आँखैअगाडि स्वर्गबाट पृथ्वीमा आगो झार्दछ, प्रकाश 13:13।

यो पदले “सूचना सुपर हाइवेमार्ग”बाट मानवजातिलाई सञ्चारित गरिने सम्मोहनविद्याको आधुनिक विज्ञानद्वारा संयुक्त राज्य अमेरिकाले सम्पन्न गर्ने चमत्कारहरूको वर्णन गरिरहेको छ। तर यो पदले शैतान स्वयंको त्यस प्रकटिलाई पनि सम्बोधन गरिरहेको छ, जब उसले ख्रीष्टको रूप धारण गर्छ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाले सारा पृथ्वीलाई आलोकित पार्नेछ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असाधारण शक्तियुक्त कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। सन् 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक गौरवमय प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका हरेक मिशनरी केन्द्रमा पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोहीँ शताब्दीको धर्मसुधारपछि कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा महान् धार्मिक चासो प्रकट भएको थियो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गतको शक्तिशाली आन्दोलनद्वारा उछिनिनेछन्।”

“यो कार्य पेन्टेकोस्टको दिनको जस्तै हुनेछ। सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘पहिलो वर्षा’ जसरी बहुमूल्य बीउ उम्रन लगाउन दिइयो, त्यसरी नै कटनी पाक्नका निम्ति यसको समाप्तिमा ‘पछिल्लो वर्षा’ दिइनेछ। ‘तब हामी जान्नेछौं, यदि हामी परमप्रभुलाई जान्न लगनशीलतापूर्वक लागिरह्यौं भने; उहाँको प्रस्थान बिहानजस्तै निश्चित गरिएको छ; र उहाँ पृथ्वीमाथि पर्ने पछिल्लो र पहिलो वर्षाजस्तै, वर्षाजस्तै हामीकहाँ आउनुहुनेछ।’ होशे 6:3। ‘यसकारण, हे सिय्योनका सन्तान हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित परिमाणमा पहिलो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा, अर्थात् पहिलो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, झारिदिनुहुनेछ।’ योएल 2:23। ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै प्राणीमाथि खन्याउनेछु।’ ‘र यस्तो हुनेछ कि जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरितहरूका काम 2:17, 21।”

“सुसमाचारको महान् कार्य यसको आरम्भमा देखापरेको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटताभन्दा कम प्रकटतासाथ समाप्त हुनु हुँदैन। सुसमाचारको आरम्भमा अघिल्लो वर्षाको उण्डेलाइमा पूरा भएका भविष्यवाणीहरू यसको अन्त्यमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनुपर्नेछन्। यही हुन् ‘शीतलताका समयहरू’, जसतर्फ प्रेरित पत्रुसले दृष्टि लगाएका थिए, जब उनले भने: ‘यसकारण तिमीहरू पश्चात्ताप गर र परिवर्तन होओ, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ प्रेरितहरू 3:19, 20।”

“परमेश्वरका सेवकहरू, जसका अनुहारहरू पवित्र समर्पणले आलोकित र तेजस्वी भएका हुनेछन्, स्वर्गबाट आएको सन्देश घोषणा गर्न स्थान-स्थानमा तत्परतापूर्वक जानेछन्। पृथ्वीभरि, हजारौं स्वरहरूद्वारा, चेतावनी दिइनेछ। चमत्कारहरू गरिनेछन्, बिरामीहरू निको पारिनेछन्, र विश्वास गर्नेहरूका पछि चिन्हहरू र अद्भुत कामहरू लाग्नेछन्। शैतानले पनि झूटा अचम्मका कामहरूद्वारा काम गर्छ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका सामु स्वर्गबाट आगोसमेत झार्छ। प्रकाश १३:१३। यसरी पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई आफ्नो पक्ष रोज्न बाध्य पारिनेछ।”
द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ६११, ६१२।

जब हामी त्यस समयसम्म पुग्छौं जब शैतानले स्वर्गबाट आगो झार्छ, “पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई आफ्नो पक्ष लिन उभिन ल्याइनेछ।” त्यस समयमा, परमेश्वरका साक्षी “स्वर्गबाट आएको सन्देश घोषणा गर्न स्थान-स्थानमा छिट्टिनेछन्। हजारौं स्वरहरूद्वारा, सारा पृथ्वीभरि, चेतावनी दिइनेछ।” परमेश्वरका साक्षीहरूले सम्पन्न गर्ने काम “पेन्तिकोसको दिनको जस्तै हुनेछ,” जब “तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा सहभागी हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नेछ।” पेन्तिकोसमा, आगो पवित्र आत्माको उण्ड्याइको प्रतीक थियो, र आगो शैतानको अपवित्र आत्माको उण्ड्याइको पनि प्रतीक हो।

जब यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तकको सातौं अध्यायमा एक लाख चवालीस हजार र महान भीडलाई प्रस्तुत गर्छन्, तब उनले सातौं र अन्तिम मोहर खोल्ने कुराको पहिचान गराउँछन्। अन्तिम वा सातौं मोहरले येशू ख्रीष्टको प्रकाशको मोहर खुल्नु जनाउँछ, र यो प्रकाशको पुस्तकमा रहेको त्यही एकमात्र भविष्यवाणी हो जुन अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि खोल्नु थियो। सातौं मोहर, सात गर्जन, र येशू ख्रीष्टको प्रकाश—यी सबै एउटै सत्यका प्रतीकहरू हुन्, जुन अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि प्रकट गरिन्छ। येशू ख्रीष्टको प्रकाशले अल्फा र ओमेगाका रूपमा ख्रीष्टको चरित्र र सृष्टिकर्ता-शक्तिमाथि विशेष जोड दिन्छ। सात गर्जनले त्यो इतिहासको पहिचान गराउँछन् जसमा एक लाख चवालीस हजारलाई मोहर लगाइन्छ, र सातौं मोहरले त्यो इतिहासको समयमा पवित्र आत्माको उण्डेलाइलाई जनाउँछ जब दुई साक्षीहरू पुनर्जीवित हुन्छन् र परमेश्वरको “सत्य” को सृष्टिकर्ता-शक्ति प्राप्त गर्छन्, जुन पिताबाट पुत्रकहाँ, पुत्रबाट गब्रिएलकहाँ, र गब्रिएलबाट अगमवक्ताकहाँ हुँदै, त्यसभित्र निहित शक्ति पढ्न, सुन्न, र पालन गर्न चुन्नेहरूकहाँ संप्रेषित गरिन्छ।

र जब उहाँले सातौं मोहर खोल्नुभयो, स्वर्गमा करिब आधा घण्टासम्म मौनता छायो। अनि मैले परमेश्वरको सामु उभिएका सात स्वर्गदूतहरूलाई देखें; र तिनीहरूलाई सातवटा तुरहीहरू दिइयो। अनि अर्को एक स्वर्गदूत आएर वेदीको नजिक उभिए, तिनको हातमा सुनको धूपदानी थियो; र उहाँलाई धेरै धूप दिइयो, ताकि उहाँले सिंहासनको अगाडि रहेको सुनको वेदीमा सबै पवित्रजनहरूको प्रार्थनासँग त्यसलाई अर्पण गर्नु। अनि धूपको धुवाँ, जो पवित्रजनहरूको प्रार्थनासँगै थियो, स्वर्गदूतको हातबाट परमेश्वरको सामु उक्लियो। अनि स्वर्गदूतले धूपदानी लिए, र त्यसलाई वेदीको आगोले भरिदिए, अनि पृथ्वीमा पर्याँकिदिए; तब आवाजहरू, गर्जनहरू, बिजुलीहरू, र भूकम्प भयो। प्रकाश ८:१-५।

ती पदहरूमा “सात तुरही” सहित “परमेश्वरको सामुन्ने” “उभिएका” “सात स्वर्गदूतहरू” वर्णन गरिएका छन्। ती सात तुरहीका स्वर्गदूतहरूलाई परम्परागत रूपमा, आइतबारको उपासनालाई लागू गराउन रोममाथि परमेश्वरका न्यायहरू प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा, ठीकरीत्या बुझिएको छ। कन्स्टान्टिनको अधीनमा रहेको मूर्तिपूजक रोमले सन् ३२१ मा पहिलो आइतबारको व्यवस्था जारी गर्‍यो, र सन् ३३० सम्म आइपुग्दा उनको साम्राज्य पूर्व र पश्चिममा विभाजित भयो। त्यस बिन्दुदेखि पहिलो चार तुरहीहरू बज्न थाले, र तिनले उनका साम्राज्यमाथि ल्याइएका ऐतिहासिक शक्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे; र सन् ४७६ सम्म आइपुग्दा, तिनले रोम शहरलाई यस्तो अवस्थामा छोडे कि त्यहाँ फेरि कहिल्यै पनि शहरमाथि शासन गर्ने अर्को रोमी शासक रहेन; त्यो शहर रोमको शक्ति र वैभवको प्रतीक थियो। जब सन् ५३८ मा अलियन्सको परिषद्मा पोपतन्त्रले आइतबारको व्यवस्था पारित गर्‍यो, तब मोहम्मदलाई रोमी मण्डलीमाथि न्याय ल्याउनका लागि उठाइयो, जसलाई पाँचौं र छैटौं तुरहीहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्; ती नै पहिलो र दोस्रो “धक्कार” पनि थिए, र इस्लामको प्रतिनिधित्व गर्थे। ती तुरहीहरूबारेको परम्परागत बुझाइ जति नै सही भए पनि, प्रकाश ९ मा तिनीहरू प्रस्तुत गरिएका खण्डमा तिनीहरूलाई “महामारीहरू” भनेर परिभाषित गरिएको छ।

तर यी विपत्तिहरूद्वारा नमरिएका बाँकी मानिसहरूले पनि आफ्ना हातका कामहरूबाट पश्चात्ताप गरेनन्, ताकि तिनीहरूले दुष्टात्माहरूको, र सुन, चाँदी, काँसा, ढुङ्गा, र काठका मूर्तिहरूको पूजा नगरून्; ती न त देख्न सक्छन्, न सुन्न, न हिँड्छन्। न त तिनीहरूले आफ्ना हत्याहरूबाट, न आफ्ना जादूटुनाबाट, न आफ्ना व्यभिचारबाट, न आफ्ना चोरीहरूबाट नै पश्चात्ताप गरे। प्रकाश 9:20, 21।

सात तुरहीहरूको सिद्ध र अन्तिम परिपूर्ति प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सोह्रका सात अन्तिम विपत्तिहरू नै हुन्। प्रकाशको पुस्तकको अध्याय नौका सात तुरहीहरूको भविष्यसूचक विशेषताहरूको सामान्य अवलोकनले समेत तिनमा सात अन्तिम विपत्तिहरूसँग समानान्तर विशेषताहरू विद्यमान छन् भन्ने स्पष्ट देखाउँछ। सातौँ मोहोर खोलिनु इतिहासको त्यस्तो समयमा हुन्छ, जब अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनै लागेको हुन्छ र सात अन्तिम विपत्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरको क्रोध खन्याइने लागेको हुन्छ।

जब ख्रीष्टले, यहूदाको गोत्रको सिंहको रूपमा, “सातौँ मुहर खोल्नुभयो,” तब एक स्वर्गदूत आएर वेदीको छेउमा उभियो, जसको हातमा सुनको धूपदान थियो; र उसलाई धेरै धूप दिइयो, ताकि उसले त्यो सबै सन्तहरूको प्रार्थनासहित सिंहासनको सामु रहेको सुनको वेदीमाथि चढाओस्। “र धूपको धुवाँ, जो सन्तहरूका प्रार्थनासँगै थियो, स्वर्गदूतको हातबाट परमेश्वरको सामु उक्लेर गयो।” पेन्टेकोस्टमा पवित्र आत्माको उण्ड्याइ एकत्रित भई यरूशलेममा भेला भएका विश्वासीहरूको एकमत प्रार्थनाद्वारा पूर्वगामी भएको थियो।

“हामीबीच साँचो भक्तिपूर्ण जीवनको पुनर्जागरण हाम्रो सबै आवश्यकताहरूमध्ये सबैभन्दा महान् र सबैभन्दा अत्यावश्यक आवश्यकता हो। यसको खोजी गर्नु नै हाम्रो पहिलो कार्य हुनुपर्छ। प्रभुको आशिष प्राप्त गर्न गम्भीर प्रयत्न हुनु आवश्यक छ, यस कारणले होइन कि परमेश्वर हामीमाथि आफ्नो आशिष बरसाउन इच्छुक हुनुहुन्न, तर यस कारणले कि हामी त्यसलाई ग्रहण गर्न तयार छैनौं। हाम्रो स्वर्गीय पिता, उहाँसँग माग्नेहरूलाई आफ्नो पवित्र आत्मा दिन, पृथ्वीका आमामा बाबु आफ्ना सन्तानलाई असल वरदान दिनुभन्दा अझ बढी इच्छुक हुनुहुन्छ। तर स्वीकारोक्ति, आत्मविनय, पश्चात्ताप, र गम्भीर प्रार्थनाद्वारा, परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो आशिष प्रदान गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको सर्तहरू पूरा गर्नु हाम्रो काम हो। पुनर्जागरणको अपेक्षा केवल प्रार्थनाको उत्तरस्वरूप मात्र गर्न सकिन्छ।” Selected Messages, पुस्तक १, 121.

सातौँ मोहर खोलिनु एक लाख चवालीस हजारजनाको छाप लगाइने कार्यको पहिचान हो। यो छाप लगाउने कार्य प्रार्थनाद्वारा आरम्भ हुन्छ, तर केवल प्रार्थनाको क्रियाकलापद्वारा मात्र होइन, बरु एक विशेष प्रार्थनाद्वारा। त्यो विशेष प्रार्थना दानियलको पुस्तकमा चिनाइएको छ, जुन निःसन्देह प्रकाशको पुस्तक पनि हो।

प्रकाशमा यूहन्ना र आफ्नो पुस्तकमा दानिएलले “अन्तिम दिनहरू” का एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। “अन्तिम दिनहरू” मा, जब पहिलो स्वर्गको युद्ध चलिरहेको हुन्छ, त्यतिखेर परमेश्वरका साक्षी हुनुपर्नेहरूले अनुग्रहकाल समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघिमात्र खोलिएको भविष्यवाणीको साक्षी दिनेछन्। अहिले हामीले विचार गरिरहेका पदहरूमा यसलाई सातौँ मोहोरको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। “सुनौलो धूपदान” भएको स्वर्गदूतकहाँ पुग्ने प्रार्थनाहरूलाई दानिएलको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा भएको दानिएलको प्रार्थनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो प्रार्थना एक विशिष्ट प्रार्थना हो, जुन “सात समय” को भविष्यवाणीसँग सम्बन्धित रूपमा मोशाद्वारा रूपरेखा गरिएको थियो। त्यो प्रार्थना द्वैध स्वरूपको छ, र दानिएलले आफ्नो यस द्वैध प्रार्थनाको प्रसंगलाई मोशाका “श्राप” र “शपथ” का पदहरूमा राख्छन्। दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरू एउटै पुस्तक हुन्, र दानिएलको पुस्तकमा भएका भविष्यवाणीका उही रेखाहरू प्रकाशको पुस्तकमा पुनः ग्रहण गरिएका छन्।

प्रकाशितवाक्य अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूतको गतिमा पवित्र आगोको वर्षा गराउने प्रार्थना, दानिएलको “सात पटक”को प्रार्थना हो। यही त्यो प्रार्थना हो जसले स्वर्गबाट स्वर्गदूत गब्रिएललाई दानिएललाई भविष्यवाणीहरूको व्याख्या गर्न तल ल्यायो। दानिएल ९ का पहिलो बीस पदहरू समेट्ने उनको प्रार्थनाको समाप्तिमा, साँझको भेंट चढाउने समयतिर गब्रिएल तल आए। सुनको धूपदान भएको स्वर्गदूतले ग्रहण गर्ने जुन प्रार्थनाहरू माथि उक्लन्छन्, ती सूर्य अस्ताउँदै गर्दा, “अन्तिम दिनहरू”को साँझमा उक्लने प्रार्थनाहरू हुन्।

जब म बोल्दै, प्रार्थना गर्दै, मेरो पाप र मेरा प्रजा इस्राएलको पाप स्वीकार गर्दै, र मेरा परमेश्वरको पवित्र पर्वतको निम्ति परमप्रभु मेरा परमेश्वरको सामु मेरो विन्ती अर्पण गर्दै थिएँ; हो, जब म प्रार्थनामा बोल्दै थिएँ, तब सुरुमा दर्शनमा मैले देखेको त्यही पुरुष गब्रिएल, अत्यन्त वेगले उड्दै आएको, साँझको भेटिको समयतिर मलाई छोयो। दानियल ९:२०, २१।

दानिएलको प्रार्थना केवल आफ्ना पापहरूको मात्र नभई परमेश्वरका जनताका पापहरूको पनि स्वीकारोक्ति थियो। उहाँको प्रार्थना लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात समय” सँग सम्बन्धित पञ्चात्तापको प्रार्थनाको रूपरेखा हो।

तिमीहरूमध्ये बाँकी रहेकाहरू तिमीहरूका शत्रुहरूको भूमिमा आफ्नै अधर्मको कारण क्षीण हुँदै जानेछन्; र आफ्ना पिताहरूका अधर्महरूको कारण पनि तिनीहरू तिनीहरूसँगै क्षीण हुँदै जानेछन्। यदि तिनीहरूले आफ्नै अधर्म, र आफ्ना पिताहरूको अधर्म, मप्रति गरेको आफ्नो अपराधसहित स्वीकार गर्नेछन्, र यसलाई पनि स्वीकार गर्नेछन् कि तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा चले; र मैले पनि तिनीहरूको विरुद्धमा चलेर तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको भूमिमा ल्याएको छु; यदि त्यसपछि तिनीहरूका खतना नभएका हृदयहरू नम्र पारिनेछन्, र तिनीहरूले आफ्ना अधर्मको दण्ड स्वीकार गर्नेछन् भने: तब म याकूबसँग गरेको आफ्नो करार सम्झनेछु, र इसहाकसँग गरेको आफ्नो करार पनि, र अब्राहामसँग गरेको आफ्नो करार पनि म सम्झनेछु; र म त्यस भूमिलाई सम्झनेछु। लेवीव्यवस्था 26:39-42।

मोशाले “सात पटक” सँग सम्बन्धित दण्डलाई, जसलाई उनले परमेश्वरको “करारको विवाद” भन्छन्, प्रस्तुत गरिसकेपछि, तिनीहरू शत्रुको देशमा दासहरू हुन् भन्ने कुरा—जसरी दानियल थिए—जब र यदि परमेश्वरका जनहरूले थाहा पाउँछन्, तब तिनीहरूले के गर्नुपर्छ भन्ने कुरा उनले स्पष्ट गर्छन्। दानियलले प्रतिनिधित्व गरेझैं, तिनीहरूले आफ्ना पापहरू, र आफ्ना पितापुर्खाहरूका पापहरू पनि स्वीकार गर्नुपर्ने थियो।

जब एक लाख चवालीस हजार हुन बोलाइएकाहरूले यो विशिष्ट प्रार्थना चढाउँछन्, तब सुनको धूपदान भएको स्वर्गदूतले “धूपदान” लिनेछ, र “त्यसलाई वेदीको आगोले भरि पृथ्वीमा खसालिदिनेछ; अनि त्यहाँ आवाजहरू, गर्जनहरू, बिजुलीहरू, र एउटा भूकम्प भयो।” “स्वर्गबाट” संयुक्त राज्य अमेरिका र शैतानले झारिदिने “आगो” को जाली सन्देशको विपरीत, “सत्य” को सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने पवित्र आगो “भूकम्प” को त्यस घडीमा प्रकट हुन्छ, जुन आइतबारको व्यवस्था हो।

जकरियाको पुस्तकमा, दानियल पनि सहभागी भएको दासत्वबाट फर्केपछि मन्दिर र यरूशलेमको पुनर्निर्माणको इतिहासमा जरुब्बाबेलले मन्दिरको जग र शिरोढुंगा दुवै राखे भन्ने कुरा हामीलाई बताइन्छ।

तब उनले मलाई उत्तर दिएर यसो भने, “यो नै यहोवाको वचन जरुब्बाबेलका निम्ति हो, यसो भन्दै: ‘न त सामर्थ्यद्वारा, न त शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा,’ सेनाहरूका यहोवा भन्नुहुन्छ। हे ठूलो पर्वत, तँ को होस्? जरुब्बाबेलको सामु तँ समथर भूमि हुनेछस्; र उसले त्यसको शिरोढुङ्गा जयजयकारका साथ बाहिर ल्याउनेछ, यसो कराउँदै, ‘यसलाई अनुग्रह, अनुग्रह होस्।’” यसबाहेक यहोवाको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै: “जरुब्बाबेलका हातहरूले यस घरको जग हालेका छन्; उसका हातहरूले नै यसलाई समाप्त पनि गर्नेछन्; तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि सेनाहरूका यहोवाले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको हो। किनकि साना कुराहरूको दिनलाई कसले तुच्छ ठानेको छ? किनभने तिनीहरू आनन्दित हुनेछन्, र ती सातासँग जरुब्बाबेलको हातमा साहुल देखेछन्; ती नै यहोवाका आँखा हुन्, जो सारा पृथ्वीभरि यताउता दौडिरहेका छन्।” जकरिया ४:६-१०।

जरुब्बाबेलको अर्थ “बाबेलको सन्तान” हो, र यो दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीक हो, जसले मध्यरातको पुकारको सन्देशसँग संयुक्त हुँदा, एडभेन्टवादको प्रारम्भिक आन्दोलनमा “जग” बसाल्यो। जरुब्बाबेलले एडभेन्टवादको अन्तिम आन्दोलनमा, अर्थात् Future for America को आन्दोलनमा, “शिरोढुंगा” राखिने बेला दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको पुनरावृत्तिलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

मृत हड्डीहरूको उपत्यकामा, अर्थात् “सूचना सुपर हाइवे” भनिने सडकमा मारिएका ती दुई साक्षीहरूमाथि संसारले हर्ष मनायो। जब ती दुई साक्षीहरू फेरि जीवित पारिए, तब संसार भयभीत भयो, र स्वर्गहरू आनन्दित भए। जकरिया, सबै अगमवक्ताहरूझैँ, परमेश्वरका जनहरूले आनन्द मनाउने “अन्तिम दिनहरू” को पहिचान गरिरहेका छन्। जकरियाले हामीलाई बताउँछन् कि उनीहरू ती दुई साक्षीहरूको पुनरुत्थानमा, जब उनीहरूले “ती सात” देख्छन्, तब आनन्दित हुन्छन्। “ती सात” भनेको लेवीव्यवस्था छब्बीसमा “सात पटक” भनेर अनुवाद गरिएको उही हिब्रू शब्द हो। पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनले मोशाका “सात पटक” को आधारशिला राख्यो, र १८६३ मा त्यसको अस्वीकृतिको बावजुद, त्यही “सत्य” तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको शिरोशिला पनि हुने हो।

जब यसलाई चिनिन्छ, पूरा गरिन्छ, र उपयुक्त द्विविध प्रार्थनासहित यसअनुसार कार्य गरिन्छ, तब साँचो आगो पृथ्वीमा खसालिनेछ, जसरी पेन्टेकोस्टमा भएको थियो।

हामी अर्को लेखमा सातौँ मोहोर खोल्ने विषयलाई निरन्तर सम्बोधन गर्नेछौँ।